

Jij en Ik

In deze rubriek interviewen we twee mensen die een familiale of vriendschappelijke band met elkaar hebben – of anderszins op elkaar betrokken zijn. Jij en Ik zoekt naar de plek waar het schuurt tussen beiden. Wilt u meedoen aan deze rubriek of wilt u andere mensen opgeven? Mail naar: visie@eo.nl

Marcel en Lydia Zimmer – inderdaad, het muzikantenechtpaar – zijn bijna 24 jaar getrouwd. Voor hun kinder-album *Zo Is Dat!* wonnen ze recent een Zilveren Duif-award. Samenwerken met je geliefde bevalt hen prima, maar ze verschillen wel degelijk. “Ik doe eerst en denk dan pas na, terwijl zij bij wijze van spreken alleen maar denkt.”

‘Marcel is een flierefluiter’

Marcel (47): “Lydia is zorgzaam, mooi natuurlijk – een prachtige vrouw – en ze denkt altijd vanuit de ander. Dat is een mooie eigenschap, maar kan soms vermoeiend zijn, ook voor haarzelf. Als het echt irritant wordt, zeg ik weleens: mens, stop daarmee. Ik ben meer ontspannen, stress ken ik niet.

Ik ben impulsief, ik doe eerst en denk dan pas na, terwijl zij bij wijze van spreken alleen maar denkt. Wat betreft werk zie je dat terug: voor een optreden zou ik snel een makkelijk bloesje aantrekken, maar dan zegt Lydia: ‘Nee Marcel, we gaan naar een PKN-kerk, misschien zijn daar mensen die vinden dat je een jasje aan moet’. Ik heb daar lak aan. Lydia kan zichzelf veel gemakkelijker opzij zetten voor een ander dan ik.

Ik schrijf meestal de teksten, Lydia geeft feedback en bedenkt soms melodielijntjes. Ook doet ze grotendeels de boekhouding. Zij is veel gestructureerder dan ik.

Omdat we veel reizen, praten we veel over bijvoorbeeld ons huwelijk en de kinderen. Ruzie over het werk hebben we niet. Soms wel verschillende ideeën, met name op het gebied van marketing. We krijgen dagelijks concertaanvragen binnen, dus die marketing hoeft van mij niet zo nodig. Waarvoor ik haar ’s nachts kan wakker maken? Voor een reis naar Zuid-Afrika! Dan stapt ze zonder make-up het vliegtuig in. Ze is er opgegroeid, dus een groot deel van haar hart ligt daar.

Twee jaar geleden had Lydia aan beide schouders een blessure. Na een kinderconcert – wat ik dus alleen deed – zei een kind tegen mij: ‘Jammer dat Lydia er niet is. Want zij is lief. En jij bent grappig’. Dat is dus ons verschil: ik ben niet lief, en Lydia is niet grappig, haha!”

‘Lydia kan zichzelf veel gemakkelijker opzij zetten voor een ander dan ik’

Lydia (45): “Ik lag nog net niet wakker van dit interview, maar ik dacht er vooraf wel goed over na: welke vragen krijg ik, wat ga ik zeggen? Marcel is juist heel impulsief en zei meteen: ‘Doen wel!’. Hij is daarnaast extravert en grappig – ook op het podium. Hij reageert snel op wat er gebeurt, maakt even een grapje en stapt gemakkelijk op iedereen af. Daarin vullen we elkaar aan, ik ben veel voorzichtiger.

Marcel staat heel relaxed in het leven, hij neemt de dag zoals die komt. Een flierefluiter. Die ontspanning en zorgeloosheid vind ik heel mooi en heb ik zelf minder. Tegelijkertijd is het weleens lastig dat Marcel niet zo vooruitkijkt, want ik ben juist erg van het plannen en regelen. Gelukkig kunnen we tegenwoordig onze agenda’s synchroniseren, zodat we geen dubbele afspraken maken – wat vroeger nog weleens gebeurde.

Ruzie hebben we niet vaak, maar recent hadden we wel een meningsverschil onderweg naar een concert. We hadden een sterfgeval in de familie en ik was bang dat ik op het podium in tranen uit zou barsten. Hij beleefde dat anders, waardoor ik dacht: raakt het je wel?

Ook is Marcel tijdens een kinderconcert weleens een afspraak vergeten: hij zou halverwege een sketch van het podium gaan. Ik had ‘m dat ingeprent, maar op het moment suprême had hij niets door. Ik kreeg de slappe lach, maar baalde wel even.

Wat Marcel zou doen met duizend euro? Hij heeft het net gedaan: een fiets kopen! Hij heeft recent het fietsen ontdekt, zo maakt ‘ie z’n hoofd leeg.

Waar kan ik hem straks voor wakker maken... Hij slaapt zo vast, de kinderen hoorde hij ’s nachts ook nooit. Ik zou het niet weten; eigenlijk wel iets wat je van je partner moet weten, hè? Wat erg. Ik ga het zo vragen.”

‘Het is weleens lastig dat Marcel niet zo vooruitkijkt’